

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД МІСТА КИЄВА

вул. Болбочана Петра 8, корпус 1, м. Київ, 01051, тел. 591-55-64, e-mail: inbox@adm.ki.court.gov.ua

№ 07-41/34 від 14.02.2022

Валерію ОЛЕКСАНДРОВУ

foi+request-98952-fcae30a9@dostup.pravda.com.ua

На Ваш запит про отримання публічної інформації, який надійшов на адресу суду від Державної судової адміністрації 24.01.2022 та строк надання відповіді на який був продовжений до 20 робочих днів щодо надання інформації про помічників суддів Окружного адміністративного суду міста Києва із зазначення ПІБ та відповідних суддів, повідомляю наступне.

Згідно з вимогами статті 10 Закону України «Про доступ до публічної інформації», кожна особа має право, в тому числі, знати у період збирання інформації, але до початку її використання, які відомості про неї та з якою метою збираються, як, ким і з якою метою вони використовуються, передаються чи поширюються, крім випадків, встановлених законом.

Обсяг інформації про особу, що збирається, зберігається і використовується розпорядниками інформації, має бути максимально обмеженим і використовуватися лише з метою та у спосіб, визначений законом.

Розпорядники інформації, які володіють інформацією про особу, зобов'язані вживати заходів щодо унеможливлення несанкціонованого доступу до неї інших осіб.

На виконання вимог Закону України «Про доступ до публічної інформації» у помічників суддів було запитано санкцію на розповсюдження судом, як розпорядником інформації, даних про них. Між тим, згоди на таке розповсюдження отримано не було.

Звертаю увагу, що відповідно до вимог статті 23 Закону України «Про доступ до публічної інформації», рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації можуть бути оскаржені до керівника розпорядника, вищого органу або суду (у визначеному Кодексом адміністративного судочинства України порядку).

Необхідно зазначити, що відмова у наданні запитуваної Вами інформації не є втручанням у здійснення права на свободу висловлення, зокрема, права отримувати та поширювати інформацію, з огляду на незазначення Вами мети збирання такої інформації.

Так, Європейським судом з прав людини було сформовано обов'язкову до застосування практику у справі «Северин проти України» (рішення від 15 вересня 2020 року № 50256/08): «Суд повторює, що заявник не може стверджувати, спираючись на статтю 10, про абстрактне обмеження доступу до інформації, яка, на його думку, повинна бути доступною в принципі, але може продемонструвати, що доступ до запитаної інформації є ключовим для користування його правом на свободу висловлення, в такій мірі, що відмова у доступі до цієї конкретної інформації становить втручання у це право (див. Centre for Democracy and the Rule of Law, цит. вище)». У цій справі Європейський суд з прав людини, виходячи з наведеного, прийшов до висновку, що оскільки заявником не було повідомлено про мету свого інформаційного запиту, скарга заявника відповідно до статті 10 Конвенції повинна бути відхилена як несумісна *ratione materiae* з вимогами Конвенції, відповідно до статті 35 § 3 (а) та 4.

Заступник керівника
апарату Окружного адміністративного
суду міста Києва

Наталія МЕЛЬНИЧЕНКО